

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/373/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314203422
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1314203422.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: U. T., W. XX, Q., zastúpenej advokátkou JUDr. Ivanou Hutňanovou, Krížna 38, Bratislava proti odporcovi: L. T., R. X, Q., zastúpený advokátom Mgr. Martinom Majerčíkom, Krajinská 30, Bratislava, v konaní o príspevok na výživu rozvedeného manžela, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 02. apríla 2015, č.k. 14C/58/2014-236, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 02. apríla 2015, č.k. 14C/58/2014-236 **zrušuje a vec vracia** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100,- eur mesačne, za obdobie od 10.02.2014 do 17.10.2014, splatných vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, počnúc od 10.02.2014. Zročné výživné za obdobie od 10.02.2014 do 17.10.2014, v sume 822,70 eur, súd povolil odporcovi splácať navrhovateľke v mesačných splátkach po 100,- eur, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám navrhovateľky. Zároveň zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 548,77 eur. Po vykonaní dokazovania výsluchom účastníkov a oboznámením sa s listinnými dôkazmi mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave pod č.k. 13P/146/2012-196 manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2013. Zároveň v konaní pod sp. zn. 19C/22/2013, zo dňa 23.01.2014 mal za preukázané, že súd schválil na návrh navrhovateľky a odporcu súdny zmier, v ktorom sa odporca zaviazal platiť mesačné výživné vo výške 100,- eur na maloletú G. T., ktorá bola zverená do výchovy a opateru navrhovateľke. Vec súd právne posúdil podľa § 72 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, ako aj ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvého stupňa konštatoval na základe zisteného skutkového stavu, vykonaním vyššie uvedeného dokazovania, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre príspevok na navrhovateľku, nakoľko navrhovateľka nevlastní nijaký nehnuteľný majetok, ani žiadne hodnotné hnutelné veci, nemá žiadne úspory, býva v byte svojich rodičov, jej majetkové pomery sú výrazne horšie ako majetkové pomery odporcu. Priemerný mesačný príjem odporcu je 1.415,75 eur, mesačný príjem navrhovateľky je 227,- eur, ktorý pozostáva z rodičovského príspevku vo výške 240,20 eur a prídavku na dieťa vo výške 23,52 eur. Konštatoval, že navrhovateľke jej príjem nepostačuje ani na pokrytie základných potrieb (na domácnosť, výživu a ostatné nevyhnutné životné náklady). Uviedol, že rodičia jej prispievajú dobrovoľne mesačne sumou 300,- eur. Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľka si svojim konaním daný stav nenavodila sama, pretože zdravotný stav maloletej vyžaduje stálu starostlivosť a neumožňuje jej zamestnať sa a ani nemá možnosť privyrobiť si, nakoľko osobne zabezpečuje opateru maloletej dcéry účastníkov konania, ktorá má zdravotné problémy, čo vyplýva z posudku o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa zo dňa 10.09.2014, č. XXXX/XXXXXX ako aj z listu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 24.09.2014, ktorým úrad rozhodol, že maloletá má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a navrhovateľka spĺňa podmienku nároku na rodičovský príspevok. Tento jej úrad vyplácal od 18.10.2014 do 30.09.2015. Navrhovateľka sa v rozhodnom období starala o dieťa mladšie ako 3 roky.

Na druhej strane v čase podania návrhu na súd, príjem odporcu bol 1.200,- eur, svoje náklady vyčíslil na sumu 960,- eur. Z listinných dôkazov, ako aj z výpovede odporcu mal za preukázané, že odporca si po podaní návrhu navrhovateľky na priznanie príspevku na súd v obchodnej spoločnosti CETELEM zo dňa 24.10.2014 vzal úver vo výške 3.000,- eur, s výškou mesačných splátok 200,- eur, uzavrel s A. Q. J..P. zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru s poistením pre fyzické osoby, pričom výška úveru bola v sume 10.000,- eur s výškou mesačných splátok vo výške 185,45 eur. Ďalšie ním tvrdené pôžičky súdu nijako nepreukázal. Súd konanie odporcu a to po podaní návrhu navrhovateľky na príspevok na súd posúdil ako účelové, so snahou vyhnúť sa plateniu príspevku na navrhovateľku a preto príspevok na navrhovateľku vo výške 100,- eur mesačne za obdobie od 10.02.2014 do 17.10.2014 považoval s poukazom na príjem odporcu a jeho majetkové pomery za primerané. Rozhodnutie o povolení splátok súd prvého stupňa založil na ust. § 160 ods. 1 O.s.p. a povolil odporcovi zročné výživné za vyššie uvedené obdobie splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur mesačne.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov právneho zastúpenia, celkom vo výške 548,77 eur.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie odporca a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh navrhovateľky zamietne v celom rozsahu, alternatívne aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a prejednanie.

Uviedol, že s priznaným príspevkom za uvedené obdobie na výživu navrhovateľke nie je možné súhlasiť z dôvodu, že nie sú splnené zákonné podmienky pre jeho priznanie. Poukázal na ust. § 72 ods. 1 Zákona o rodine, pričom v zmysle tohto ustanovenia navrhovateľka je a bola v rozhodnom období schopná sa sama živiť. Uviedol, že navrhovateľka si vyčíslila svoje výdavky na sumu 430,- eur, avšak v konaní bolo preukázané, že jej mesačný finančný príjem predstavuje sumu 702,72 eur (227,72 eur rodičovský príspevok + príspevok na dieťa, 300,- eur príspevok od rodičov, 175,- eur výživné na maloleté dieťa). Navrhovateľka býva sama v trojizbovom byte, kde nemusí na rozdiel od odporcu platiť žiaden nájom, pretože predmetný byt je vo vlastníctve jej rodičov. Vzhľadom na to je zrejmé, že navrhovateľka v predmetnom období preukázateľne bola schopná sa sama živiť, v priebehu konania neuviedla žiadne odôvodnené potreby, ktoré by si v rozhodnom období nemohla dovoliť, naopak odporca počas konania preukázal, že jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery mu neumožňujú prispievať navrhovateľke tak, ako si to uplatňuje vo svojom návrhu, keď jeho príjem v sledovanom období predstavoval sumu v priemere 1.300,- eur, ale jeho mesačné výdavky boli vo výške 1.145,- eur. V uvedenom období splácal pôžičku rodičom vo výške 1.500,- eur a pôžičku vo výške 5.000,- eur na zálohu na kúpu nehnuteľnosti, keď odporca vo veku XX rokov má záujem si konečne vyriešiť svoju bytovú otázku. Žije a aj žil v sledovanom období od výplaty k výplate. Odporca nevlastní žiaden hodnotný majetok.

Nesúhlasil s tvrdením súdu, že úver, ktorý si vzal odporca v spoločnosti CETELEM dňa 24.10.2014 bolo účelové konanie zo strany odporcu. Zdôraznil, že ide o diametrálne odlišný príspevok na výživu rozvedeného manžela od manželského výživného a preto výška príspevku na rozvedeného manžela je nižšia ako výška výživného na manželku. Odporca v priebehu pojednávania ponúkol navrhovateľke výpomoc a to vzhľadom k tomu, že jeho finančná situácia mu neumožňuje prispievať finančne, formou rozšírenia styku s maloletou, navrhovateľke by sa tak ponížili náklady na starostlivosť o maloletú dcéru a zároveň by sa jej vytvoril priestor pre príležitostné privyrobenie, keďže vzhľadom na vek maloletej je potrebné a žiaduce, aby si aj navrhovateľka začala zvykať na určité pracovné návyky.

Poukázal na procesné nedostatky konania súdu prvého stupňa a to, keď navrhovateľka si návrhom zo dňa 10.02.2014 uplatňovala príspevok na výživné rozvedenej manželky vo výške 100,- eur mesačne od 10.02.2014, následne na základe návrhu navrhovateľky na zmenu žalobného petitu zo dňa 06.02.2015. Súd prvého stupňa vydal uznesenie zo dňa 16.02.2015, kde pripustil zmenu návrhu a to tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky za obdobie od 10.02.2014 do 17.10.2014 v sume 822,70 eur. Proti tomuto uzneseniu nebolo možné podať odvolanie. Odporca uviedol, že v tomto prípade ide o čiastočné späťvzatie zo strany navrhovateľky a preto uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 16.02.2015 je nesprávne.

K odvolaniu sa písomne vyjadrila navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne a priznal navrhovateľke trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní. Rozhodne sa nestotožnila s konštatovaním odporcu, že navrhovateľka je a bola

v rozhodnom období schopná sa sama živiť. Odporca opakovane kvalifikuje sumu, ktorú poskytujú navrhovateľke jej rodičia za pravidelný mesačný príjem navrhovateľky. Rodičia finančne vypomáhajú navrhovateľke z dôvodu, že jej príjem nepostačuje na úhradu základných životných potrieb, ak by finančná výpomoc nebola rodičmi navrhovateľky poskytovaná, navrhovateľka by sa po zaplatení pravidelných mesačných výdavkov, spojených najmä s bývaním, dostala do stavu hmotnej núdze, pretože by jej nezostali žiadne finančné prostriedky. Finančná výpomoc rodičov pokrýva nielen výdavky navrhovateľky, ale aj maloletej G., ktorá je odporcovým dieťaťom. Odporca poukazuje na to, že navrhovateľka býva sama v trojizbovom byte, kde nemusí platiť žiaden nájom. Navrhovateľka uviedla, že v byte býva spolu s maloletou G., ktorá je aj odporcovým dieťaťom a bola zverená do jej osobnej starostlivosti, pričom za užívanie bytu je nevyhnutné platiť nájom a ostatné platby spojené s užívaním bytu. Navrhovateľka zabezpečila slušné bývanie nielen pre seba, ale aj pre ich spoločnú maloletú dcéru. Odporca však túto skutočnosť zneužíva voči navrhovateľke a to za situácie, keď sám odporca nemal vyriešenú bytovú otázku a počas tohto konania si kúpil rodinný dom, v ktorom podľa jeho tvrdení býva sám. Zdôraznila, že dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav si vyžadoval intenzívnu starostlivosť zo strany navrhovateľky a preto nebolo objektívne možné, aby navrhovateľka popri tom ešte pracovala. K pôžičkám od rodičov v sume 1.500,- eur a pôžičke v sume 5.000,- eur na zálohu na kúpu nehnuteľnosti odporca nepredložil v konaní žiaden dôkaz. To, že sa dobrovoľne zadlžil a vstúpil do zmluvných vzťahov, je pre toto konanie právne bezvýznamné. Na jednej strane presvedča súd o tom, že jeho finančná situácia je veľmi zlá a nezávideniahodná, na strane druhej k takejto nezávideniahodnej situácii nadobudne do vlastníctva rodinný dom a podstatne navýši svoje mesačné výdavky oproti výdavkom, ktoré už v apríli roku 2014 deklaroval ako veľmi vysoké. Ľudia, ktorí majú skutočné finančné problémy, si nekupujú rodinné domy, preto sa navrhovateľka stotožnila so záverom súdu prvého stupňa, že konanie odporcu je účelové, so snahou vyhnúť sa plateniu príspevku na navrhovateľku.

Na tvrdenia odporcu, že príspevok na rozvedenú manželku je odlišný od manželského výživného, navrhovateľka uviedla, že si pôvodne voči odporcovi uplatňovala manželské výživné v sume 200,- eur, avšak v priebehu konania odporca stupňoval svoje vulgárne ataky voči navrhovateľke, vytváral konfliktné situácie a preto navrhovateľka v snahe ukončiť súdne konanie súhlasila s výškou výživného v sume 100,- eur, následne bol uzatvorený súdny zmier. Výška manželského výživného teda nebola stanovená súdom a rozhodne nie je možné konštatovať, že touto výškou manželského výživného si navrhovateľka bola schopná pokryť všetky svoje nevyhnutné životné potreby. Na podnet navrhovateľky došlo k zmene žalobného petitu tak, že navrhovateľka žiadala priznanie príspevku len za obdobie od 10.02.2014 do 17.10.2014, t.j. do dňa, v ktorom maloletá dovŕši 3 roky a to aj napriek jej nepriaznivému zdravotnému stavu, keď bola predĺžená rodičovská dovolenka až do 4 rokov maloletej. Odporca poukázal na procesné nedostatky v tom, že návrhom navrhovateľky zo dňa 06.02.2015 na zmenu žalobného petitu došlo k zúženiu návrhu a že sa jednalo o čiastočné späťvzatie návrhu. Ak by aj odvolací súd posúdil uvedené procesné rozhodnutie za nesprávne, takéto rozhodnutie nemohlo mať ani nemalo žiaden vplyv na posúdenie opodstatnenosti základu uplatneného nároku, najmä z dôvodu, že zmena žalobného petitu bola vykonaná v prospech odporcu.

K vyjadreniu navrhovateľky zo dňa 11.06.2015 sa písomne vyjadril odporca a zdôraznil, že navrhovateľka počas celého konania neuviedla žiadne odôvodnené potreby, ktoré by si sama nemohla dovoliť, preto navrhovateľke nejde ani tak o finančný príspevok, ale o finančné zruinovanie odporcu. K pravidelnému mesačnému príjmu od rodičov uviedol, že to boli práve rodičia navrhovateľky, ktorí sa v prevažnej miere podieľali na rozvrate ich spoločného manželstva. Práve týmito rodičmi bol odporca napokon vyhnaný zo spoločnej domácnosti účastníkov konania. Keďže odporca nemá také rodinné zázemie ako navrhovateľka, považuje všetky výdavky v súvislosti s kúpou nehnuteľnosti za nevyhnutné a vyjadrujúce jeho skutočne odôvodnené potreby. Pôžičky vo výške 1.500,- eur a 5.000,- eur odporca doložil dokladmi, ktoré preukazujú zaplatenie tejto sumy, táto skutočnosť nebola nikdy počas konania spochybnená. Odporca poprel, že by správal vulgárne a vyvolával konfliktné situácie voči navrhovateľke počas konania o určenie manželského výživného, naopak navrhovateľka si v rámci prebiehajúceho konania zjavne uvedomila nedôvodnosť uplatňovanej výšky výživného a sama prišla s návrhom na schválenie súdneho zmiernu s výškou výživného v sume 100,- eur. S touto sumou, i vzhľadom na psychický a finančný tlak súhlasil s tým, že sa bude mať možnosť stretnúť so svojou dcérou. Navrhovateľka využila situáciu, keď v čase materskej dovolenky bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov, ale na zastupovanie v konaní nevyužila možnosť zastupovania prostredníctvom inštitútu Centrum právnej pomoci pre osoby v materiálnej núdzi. Naopak dala sa zastupovať renomovanou advokátskou kanceláriou. K zlému zdravotnému stavu a s tým predĺžením materskej dovolenky uviedol,

že ide o účelové tvrdenia, keď odporca nemá vedomosť o zlom zdravotnom stave maloletej dcéry. Uviedol, že trvá na procesných nedostatkoch v súvislosti s rozhodnutím súdu prvého stupňa. Takéto rozhodnutie má pre odporcu zásadný význam minimálne v časti trov konania, trov právneho zastúpenia, ktoré sú pre odporcu v danej situácii likvidačné.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie odporcu v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu je potrebné vyhovieť z nasledovných dôvodov:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100,- eur mesačne za obdobie od 10.02.2014 do 17.10.2014 vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky počnúc od 10.02.2014 a zároveň zročné výživné za vyššie uvedené obdobie v sume 822,70 eur povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 100,- eur. Zároveň zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 548,77 eur.

Odvolací súd z obsahu spisu, najmä z návrhu na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky mal za preukázané, že navrhovateľka sa svojim návrhom zo dňa 10.02.2014 domáhala, aby odporca bol povinný platiť odo dňa 10.02.2014 navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky vo výške 100,- eur, vždy do 15. dňa toho ktorého dňa mesiaca, vopred k rukám navrhovateľky. Následne písomným podaním zo dňa 06.02.2015 navrhovateľka žiadala, aby súd pripustil návrh na zmenu petitu a to tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky v sume 100,- eur mesačne za obdobie od 10.02.2014 do 17.10.2014, spolu v sume 822,70 eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Z obsahu spisu následne odvolací súd mal za preukázané, že súd prvého stupňa uznesením zo dňa 16.02.2015, pod č.k. 14C/58/2014-220 pripustil zmenu návrhu v znení, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky v sume 100,- eur mesačne za obdobie 10.02.2014 do 17.10.2014, spolu v sume 822,70 eur, pričom poukázal na ust. § 95 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania a preto súd prvého stupňa takúto zmenu návrhu podľa § 95 ods. 1 O.s.p. pripustil.

Podľa § 95 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Ust. § 95 O.s.p. - t.j. zmena návrhu na začatie konania je základným dispozičným úkonom predmetom konania. Len, čo sa však konanie začne (v sporovom konaní sa konanie začína dorúčením návrhu na začatie konania súdu), na súd prechádza povinnosť vec prejednať a rozhodnúť v primeranom čase a podľa procesných pravidiel a zásad. Dispozičný princíp sa tak podaním žaloby oslabuje. Podľa ust. § 95 ods. 1 O.s.p. za zmenu žaloby je potrebné považovať zmenu tzv. žalobnej žiadosti (petitu návrhu). Zmena žalobnej žiadosti môže spočívať buď v zmene kvalitatívnej (ak navrhovateľ s poukazom na rovnaký skutkový stav, príp. skutkový stav zmenený a doplnený, považuje niečo iné než pôvodne), alebo zmena žalobnej žiadosti môže spočívať v kvalitatívnej zmene (t.j. keď navrhovateľ žiada buď niečo iné /aliud/), alebo kvantitatívne viac, než žiadal v pôvodnom návrhu. Situácia, keď navrhovateľ žiada kvantitatívne menšie plnenie, než v pôvodnom návrhu, nebude zmenou návrhu podľa § 95, ale sa posúdi ako tzv. čiastočné späťvzatie návrhu podľa § 96.

V danej veci navrhovateľka oproti pôvodnému návrhu zo dňa 10.02.2014, podaním zo dňa 06.02.2015 žiadala kvantitatívne menšie plnenie, než v pôvodnom návrhu, preto súd prvého stupňa správne mal takéto podanie navrhovateľky neposudzovať podľa § 95 ods. 1 O.s.p., ako to nesprávne posúdil v uznesení zo dňa 16.02.2015, ale takéto konanie navrhovateľky mal posúdiť ako čiastočné späťvzatie návrhu podľa § 96 O.s.p.. Voči takémuto uzneseniu na rozdiel od vydaného uznesenia, je odvolanie prípustné. V takýchto prípadoch nie je ani vylúčené, aby už v tomto uznesení bolo rozhodnuté o trovách tej časti konania, ktorá bola zastavená. Tým, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil podanie navrhovateľky podľa § 95 ods. 1 O.s.p. a vydal uznesenie, ktorým pripustil zmenu návrhu uznesením zo

dňa 16.02.2015, proti ktorému nebolo možné podať odvolanie, odňal účastníkom možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a tým došlo k znemožneniu realizácie procesných práv slúžiacich na ochranu a obranu práv a záujmov právom chránených v tomto konaní. Vzhľadom na takýto procesný postup súdu prvého stupňa neostávalo odvolaciemu súdu iné, než zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a to bez ohľadu na to, či uvedená zmena žalobného petitu bola alebo nebola vykonaná v prospech niektorého z účastníkov konania (podľa vyjadrenia navrhovateľky v prospech odporcu).

Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa. Bude vecou súdu prvého stupňa podanie navrhovateľky zo dňa 06.02.2015 posúdiť ako čiastočné späťvzatie návrhu. O tomto čiastočnom späťvzatí návrhu správne v súlade so zákonom podľa § 96 a nasl. rozhodnúť, pričom voči takémuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné. Po právoplatnosti tohto uznesenia následne vec samu prejedná a vo veci rozhodne.

K samotnému rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o príspevku na výživu rozvedeného manžela a zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100,- eur mesačne (t.j. pokiaľ sa týka výšky nároku navrhovateľky a jeho základu), odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa v tomto smere správne zistil skutkový stav, vec po právnej stránke správne posúdil a vychádzal zo zákonných podmienok, na základe ktorých je možné priznať príspevok na výživu rozvedeného manžela. Odporcovi sa prostredníctvom podaného odvolania nepodarilo spochybníť správnosť rozsudku súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o výšku príspevku na výživu rozvedeného manžela. K odvolacej argumentácii odporcu, že navrhovateľka v rozhodnom období bola schopná sa sama živiť, keď odporca k rodičovskému príspevku 227,72 eur a príspevku na dieťa pripočítal i 300,- eur od rodičov navrhovateľke a 175,- eur na výživné na maloletú dcéru, odvolací súd uvádza, že suma 300,- eur je finančnou výpomocou rodičov navrhovateľky, nie je jej pravidelným mesačným príjmom, 175,- eur výživné na maloleté dieťa nie je príspevok na výživu rozvedeného manžela, ale tak ako to vyplýva z názvu, je mesačným výživným na maloleté dieťa, nie príspevkom na výživu navrhovateľky. Správne sú závery súdu prvého stupňa nielen pokiaľ sa týka výšky príspevku na výživné na rozvedeného manžela, ale aj pokiaľ sa týka právneho posúdenia. Správne súd prvého stupňa poukázal i na aktuálne schopnosti a možnosti navrhovateľky, keď z posudku o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa bolo preukázané, že zdravotný stav maloletej dcéry vyžaduje intenzívnu starostlivosť maloletej v súvislosti s liekmi, priebehom ochorenia maloletej, prevenciou a sprevádzanie do špeciálnych ambulancií na vyšetrenie, so záverom, že zaradenie maloletej do kolektívu je nevhodné a je potrebná intenzívna starostlivosť zo strany matky, z čoho vyplýva, že nie je objektívne možné, aby navrhovateľka popri tom ešte aj pracovala, nakoľko zabezpečuje celodennú starostlivosť o maloletú dcéru.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd i o trovách tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.